

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У ВАЉЕВУ
К.бр.11/15
Дана 20.05.2015 године
В А Љ Е В О

ВИШИ СУД У ВАЉЕВУ, судија Митар Ћенисић, са записничарем Радмилом Милаковић, у кривичном предмету окривљених А.Б., М.Б., И. М., свих из Ваљева и окр. М.М. из Ваљевске Лознице, због крив. дела изазивања националне, расне и верске мржње и нетрпељивости из чл. 317. ст. 2. у вези ст. 1. КЗ и окривљених Н.Д. из Београда и Д.М. и А.М. и М.С. свих из Ваљева, због крив. дела изазивања националне, расне и верске мржње и нетрпељивости из чл. 317. ст. 1. КЗ, по оптужном предлогу ВЈТ у Ваљеву Кт.бр. 83/14 од 31.07.2014 год., донео је дана 20.05.2015 год. а на основу чл. 503. ст. 1. у вези чл. 338. ст. 1. тач. 3. ЗКП-а следеће:

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ оптужни предлог ВЈТ у Ваљеву Кт.бр. 83/14. од 31.07.2014 год. против окривљених А.Б., М.Б., И.М., свих из Ваљева и окр. М.М. из Ваљевске Лознице, због крив. дела изазивања националне, расне и верске мржње и нетрпељивости из чл. 317. ст. 2. у вези ст. 1. КЗ и окривљених Н.Д. из Београда, Д.М., А.М. и М.С., свих из Ваљева, због крив. дела изазивања националне, расне и верске мржње и нетрпељивости из чл. 317. ст. 1. КЗ.

Образложење

ВЈТ у Ваљеву поднело је овом суду оптужни предлог Кт.бр. 83/14 од 31.07.2014 год. којим је окривљене А.Б., М.Б., М.М. и И.М. оптужило за извршење крив. дела изазивање националне, расне и верске мржње и нетрпељивости из чл. 317. ст. 2. у вези ст. 1. Кз а окр. Н.Д., Д. М., А.М. и М.С. за крив. дело изазивање националне, расне и верске мржње и нетрпељивости из чл. 317. ст. 1. КЗ.

Испитујући поднети оптужни предлог у смислу чл. 501. ст. 5. ЗКП-а суд је донео Наредбу К.бр. 43/14 од 23.03.2015 год. којом је јавном тужиоцу наређено да предузме

одређене доказне радње ради бољег разјашњења ствари, а све у циљу испитивања основаности поднетог оптужног предлога.

Уместо да као странка у поступку поступи по напред наведеној наредби суда Више Јавно Тужилаштво у Ваљеву својим поднеском Кт.бр. 83/14 од 28.03.2015 год. обавештава суд да су ставови суда изнети у Наредби К.бр. 43/14 од 23.03.2015 год. преурањени, а да се разјашњење стања ствари, због чега је и донета поменута наредба, може проверити извођењем доказа на главном претресу. При свему томе у свом поднеску Јавно тужилаштво обавештава суд да у свему остаје при поднетом оптужном предлогу против окривљених, али сада за крив. дело изазивање националне, расне и верске мржње и нетрпељивости из чл. 316. КЗ.

Обзиром да ВЈТ није поступило по наредби суда, а ради бољег разјашњења стања ствари, пропустило да изведе наложене доказне радње, суд налази да у претходној фази поступка заступник јавне оптужбе није прикупио довољно доказа који би указали на оправдану сумњу да су окривљени учинили кривично дело које је предмет оптужбе, а из следећих разлога:

Из описа радњи извршења крив. дела окривљених у поднетом оптужном предлогу проистиче да су окривљени вређањем и угрожавањем сигурности оштећених Љ.Р., С.З., Д.Г. и М.У. изазвали националну и верску мржњу између српског народа и припадника босанског народа исламске вероисповести који живе на територији Републике Србије.

Полазећи од става заузетог у пресуди Врховног суда Србије Кж1. бр. 518/85 није спорно да се предметно кривично дело може предузети како према више тако и само према једном лицу, ако се том радњом може изазвати мржња између припадника националности оштећеног и националности учиниоца дела.

Имајући у виду дати опис радње извршења кривичних дела окривљених у поднетом оптужном предлогу, и заузетог става Врховног суда Србије у својој одлуци, нејасно је на основу чега, односно на основу којих прикупљених доказа подносилац оптужног предлога закључује да су окривљени критичном приликом вређали и угрожавали сигурност оштећених на њиховој националној и верској основи, односно као припаднике босанског народа исламске вероисповести, када у списима предмета не постоји апсолутно ни један доказ да су оштећени Љ.Р., С.З., Д.Г. и М.У. припадници босанског народа муслиманске вероисповести, нити пак да окривљени не припадају том народу и тој вероисповести.

По мишљењу овог суда кривично дело које је предмет оптужбе може извршити само учинилац који је припадник одређене националне, верске и расне групације супротне оној којој припадају оштећени. С друге стране, имајући у виду битна обележја кривичног дела из чл. 317. КЗ, учинилац овог крив. дела не може бити припадник исте националности, расе и вере као и оштећени (нпр. предметно кривично дело не може извршити припадник српске националности јер он ни једном својом инкриминисаном радњом не може изазвати националну мржњу између српског народа, то јест националности којој и сам припада).

Имајући у виду све напред наведено, потпуно је јасно да подносилац оптужног предлога у претходној фази поступка није прикупио довољно доказа неопходних за

утврђивање постојања одлучне чињенице које националности и вероисповести су оштећени назначени у поднетом оптужном предлогу, већ је у истом ту чињеницу да се ради о припадницима босанског народа исламске вероисповести произвољно навео, нити је поступио по Наредби суда ради утврђивања те одлучне чињенице. Због тога, по оцени суда нема довољно доказа за оправдану сумњу да су окривљени учинили дело које је предмет оптужбе.

Због свега напред наведеног, а поступајући у складу са чл. 503. ст. 1. у вези чл. 338. ст. 1. тач. 3 ЗКП- а одлучено је као у диспозитиву решења.

СУДИЈА :

Митар Ђенисић